

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/211/2015
Identifikačné číslo spisu: 6014201105
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201105.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej, v právnej veci žalobcu: D., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Čipkom, Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, Nám. Ľ. Štúra 1, 975 41 Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OÚ-BB-OOP4-2014/019586-003/6CM zo dňa 17. júna 2014 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. júna 2015 č. k. 24S/109/2014-42, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. júna 2015 č. k. 24S/109/2014-42 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zo dňa 5. júna 2015 č. k. 24S/109/2014-42, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OÚ-BB-OOP4-2014/019586-003/6CM zo dňa 17. júna 2014, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z obsahu správneho spisu zistil, že prvostupňový správny orgán vykonal objasňovanie priestupku nepovoleného odlesnenia, o výsledku ktorého bola spracovaná Správa o výsledku objasňovania zo dňa 01.10.2013. Vo veci bolo vykonané ústne pojednávanie so žalobcom 08.11.2013. Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch za porušenie:

1. § 18, ods. 2 zákona o lesoch t. j. za uplatnenie holorubného spôsobu v lesných porastoch, kde to zákon o lesoch a platný program starostlivosti o lesy neumožňuje a po ktorom vznikla holina o výmere 1,41 hektára. K porušeniu ustanovenia zákona o lesoch došlo v období jeseň 2012 - apríl 2013 v k. ú. O.

a to na parc. CKN č. XXX, druh pozemku lesný pozemok, v jednotke priestorového rozdelenia lesa (JPRL), podľa platného programu starostlivosti o lesy na obdobie 2013-2022 č. 6C (v Programe starostlivosti o lesy s platnosťou na obdobie 2003-2012, to bola časť JPRL č. 6A). JPRL patrí do Lesného celku Neštátne lesy Rimavské Brezovo, obhospodarovateľ D..

2. § 23 ods. 1 zákona o lesoch, t. j. za vykonanie ťažby bez vyznačenia a písomného súhlasu odborného lesného hospodára. K porušeniu ustanovenia zákona o lesoch došlo v období jeseň 2012 - apríl 2013 v k. ú. O. a to na parcelách CKN č. XXX a XXX/X, druh pozemku lesný pozemok, v JPRL č. XXX na Lesnom celku Neštátne lesy Rimavská Sobota a to tým, že boli vyťažené stromy bez ich predchádzajúceho vyznačenia na ťažbu odborným lesným hospodárom a písomného súhlasu na ťažbu, ktorý vydáva odborný lesný hospodár.

3. § 41 ods. 14 zákona o lesoch, t. j. za vykonanie hospodárskych opatrení v období od skončenia platnosti programu starostlivosti o lesy do schválenia návrhu programu starostlivosti o lesy bez odsúhlasenia orgánom štátnej správy lesného hospodárstva. K porušeniu ustanovenia zákona o lesoch došlo v období január 2013 - apríl 2013 v k. ú. O. a to na parcele CKN č. XXX, druh pozemku lesný pozemok, v jednotke priestorového rozdelenia lesa (JPRL) č. 6 C (staré označenie - časť JPRL č. 6A) a to tým, že D. nemal schválené hospodárske opatrenia na prvý rok platnosti programu starostlivosti o lesy v období od skončenia platnosti programu starostlivosti o lesy (2003-2012) do schválenia nového návrhu programu starostlivosti o lesy (2013-2022), ktoré navrhuje vyhotovovateľ a odsúhlasuje orgán štátnej správy lesného hospodárstva po prerokovaní s vlastníkom a obhospodarovateľom lesa a vykonal hospodársku činnosť - ťažbu v lesnom poraste.

4. § 47 ods. 8 zákona o lesoch a to tým, že v zákonnej lehote 30 dní odkedy sa stal obhospodarovateľom lesa neuzavrel zmluvný vzťah na výkon činnosti podľa § 48 zákona o lesoch a do 15 dní, vznik tejto skutočnosti neoznámil príslušnému orgánu štátnej správy lesného hospodárstva a to v časti JPRL č. 6A (nové označenie 6C) na LC Neštátne lesy Rimavské Brezovo a v odovzdanej časti JPRL č. 224 na LC Neštátne lesy Rimavská Sobota. Žalobcovi bola za uvedené porušenie uložená pokuta podľa § 65 ods. 5 zákona o lesoch č. 326/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o lesoch“) vo výške 2.500,- Eur. Zároveň boli žalobcovi uložené opatrenia na odstránenie následkov protiprávneho konania uvedené v štvrtej výrokovej vete a to vykonať obnovu na holine v jednotke priestorového rozdelenia lesa č. 6C do 31.12.2014 a riadiť sa pritom pokynmi lesného hospodára. Zároveň bol zaviazaný na zaplatenie trov konania vo výške 16,- Eur.

Na základe odvolania žalobcu proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný napadnutým rozhodnutím zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že rozhodol o tom, že žalobca je vinný zo spáchania priestupku na úseku lesného hospodárstva v zmysle § 63 ods. 2 zákona o lesoch, za čo mu podľa § 63 ods. 5 zákona o lesoch ukladá pokutu vo výške 2.500,- Eur. Porušenia zákonných ustanovení sa dopustil tým, že

1. V období jeseň 2012 až apríl 2013 v k. ú. Nižný Skálnik na lesných pozemkoch parcelné číslo C-KN č. XXX zaradených v platnom programe starostlivosti o lesy vyhotovenom pre Lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo na obdobie rokov 2013-2022 ako jednotka priestorového rozdelenia lesy 6C (v programe starostlivosti o lesy vyhotovenom na obdobie rokov 2003-2012 ako jednotka priestorového rozdelenia lesa 6A) vykonal ťažbu stromov bez jej vyznačenia a písomného súhlasu odborného lesného hospodára, pričom uplatnil holubný hospodársky spôsob v lesných porastoch, kde to zákon o lesoch a platný program starostlivosti o lesy neumožňuje, čím vznikla holina o výmere 1,41ha. Ťažba stromov bola D. vykonaná v čase, keď program starostlivosti o lesy vyhotovený na obdobie rokov 2003-2012 stratil platnosť a nový program starostlivosti o lesy vyhotovený na obdobie rokov 2013-2022 nebol schválený a ani zo strany orgánov štátnej správy lesného hospodárstva neboli odsúhlasené hospodárske opatrenia v období od skončenia platnosti programu starostlivosti o lesy do schválenia návrhu nového programu starostlivosti o lesy. Uvedeným konaním došlo zo strany D. Y. k porušeniu ustanovenia § 18 ods. 2, § 23 ods. 1 a § 41 ods. 14 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov.

2. V období jeseň 2012 až apríl 2013 v k. ú. O. na lesných pozemkoch parc. č. C-KN č. XXX zariadených v platnom programe starostlivosti o lesy vyhotovenom pre Lesný celok Neštátne lesy Rimavská Sobota na obdobie rokov 2007-2016 ako jednotka priestorového rozdelenia lesy 224 vykonal ťažbu stromov bez jej vyznačenia a písomného súhlasu odborného lesného hospodára. Uvedeným konaním došlo zo strany D. k porušeniu ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v

znení neskorších predpisov.

3. V zákonom stanovenej lehote 30 dní odo dňa, keď sa stal obhospodarovateľom lesa na lesných pozemkoch zariadených ako jednotka priestorového rozdelenia lesa 6A (Lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo) a 224 (Lesný celok Neštátne lesy Rimavská Sobota), neuzavrel zmluvný vzťah na výkon činnosti odborného lesného hospodára podľa ustanovenia § 48 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov a do 15 dní vznik tejto skutočnosti neoznámil príslušnému orgánu štátnej správy lesného hospodárstva. Uvedeným konaním došlo zo strany D. k porušeniu ustanovenia § 47 ods. 8 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov.

Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný preskúmaním spisového materiálu zistil, že prvostupňový správny orgán vykonal vonkajšiu obhliadku 08.04.2013 a to na základe oznámenia L. o nepovolenom výrube stromov zo dňa 13.03.2013. Touto obhliadkou zistil, že na lesných pozemkoch v k. ú. O. parc. č. CKN XXX, zaradený v pláne starostlivosti o lesy vyhotovenom pre Lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo ako jednotka priestorového rozdelenia lesa (ďalej len „JPRL“) 6 C, predtým 6 A a v pláne starostlivosti o lesy vyhotovenom pre Lesný celok Neštátne lesy Rimavská Sobota ako JPRL 224 v období jeseň 2012 až apríl 2013 bola vykonaná ťažba stromov bez jej vyznačenia a písomného súhlasu odborného lesného hospodára, pričom v rozpore so zákonom o lesoch a plánom starostlivosti o lesy bol použitý holorubný hospodársky spôsob a vznikla holina o výmere 1,41ha. Dospel k záveru, že bola dodržaná tak subjektívna ako aj objektívna lehota na vydanie napadnutého rozhodnutia. Námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutia považoval za nedôvodnú vzhľadom na uvedenú skutočnosť a to, že zo spisového materiálu vyplynulo, že k ťažbe došlo v období od jesene 2012 do apríla 2013, čo potvrdil aj sám žalobca vo svojej výpovedi ako aj súhlasne s ním ďalší svedkovia, preto námietku ohľadom nevykonávania ťažby, vyhodnotil ako zavádzajúcu. Žalovaný ďalej v odôvodnení uviedol, že zo spisového materiálu vyplynulo, že predmetné lesné pozemky boli dohodami o vydaní nehnuteľností a ukončení nájomného vzťahu č. 646 zo dňa 05.12.2011 (Lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo) a č. 658 zo dňa 29.05.2012 (Lesný celok Neštátne lesy Rimavská Sobota) vydané povinnou osobou Lesy SR, š. p., do obhospodarovania vlastníkom týchto pozemkov, ktorým je aj D. Y. a to väčšinovým spoluvlastníkom. Z týchto dohôd jednoznačne vyplýva, že boli vydané lesné pozemky, pričom žalobca sa okrem iného zaviazal vykonať všetky hospodárske opatrenia v súlade s platným plánom starostlivosti o lesy a so všeobecne záväznými predpismi o obhospodarovaní lesov. Ďalej, že tieto pozemky boli žalobcovi fyzicky odovzdané v teréne, pričom potvrdil svojim podpisom, že hranice odovzdávaných lesných pozemkov sú jasné a v teréne zreteľne vytýčené. Preto námietky žalobcu ohľadom zodpovednosti za porušenie zákonných ustanovení platných na úseku lesného hospodárstva, vykonávania čistenia pastvín na základe povolenia Obecného úradu v Nižnom Skálniku vyhodnotil ako neopodstatnené a zavádzajúce. K tomuto záveru dospel aj po zohľadnení vyjadrenia obce Nižný Skálnik k podanému odvolaniu žalobcu zo dňa 14.04.2014, ktorým táto obec poprela vydanie povolenia na výrub drevín rastúcich mimo lesa. Žalovaný ďalej poukázal na znenie § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z., podľa ktorého záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra E. Pokiaľ žalobca teda tvrdil, že má vo vlastníctve parcely registra E, ktoré sú trvalými trávnatými porastami, táto obrana je len účelová snaha zbaviť sa zodpovednosti za porušenie zákona o lesoch. Žalovaný ďalej rozhodnutie odôvodnil tým, že po vyhodnotení týchto skutočností dospel k záveru, že žalobca preukázateľne v jednotkách priestorového rozdelenia lesa 6 C v Lesnom celku Neštátne lesy Rimavské Brezovo a JPRL 224 v Lesnom celku Neštátne lesy Rimavská Sobota porušil § 23 ods. 1 zákona o lesoch, podľa ktorého sa „ťažba môže vykonať len po vyznačení ťažby a na základe písomného súhlasu odborného lesného hospodára“. Pre jednotlivé ťažby neboli zo strany odborného lesného hospodára vyznačené a tento ani nevydal písomný súhlas s ťažbou. Ďalej konštatoval, že došlo preukázateľne k porušeniu § 18 ods. 2 zákona o lesoch, podľa ktorého „holorubný hospodársky spôsob možno uplatniť len na základe plánu starostlivosti o lesy, ak obnovu lesa nie je možné dosiahnuť inými hospodárskymi spôsobmi“, nakoľko ako platný plán starostlivosti o lesy vyhotovený pre JPRL 6A na obdobie rokov 2013-2022, tak aj pôvodný plán starostlivosti o lesy vyhotovený pre JPRL 6C na obdobie rokov 2003-2012 predpisovali na dotknutých lesných pozemkoch použitie podrastového hospodárskeho spôsobu. Na časti dotknutých lesných pozemkov JPRL 6A, resp. 6C v Lesnom celku Neštátne lesy Rimavské Brezovo došlo zo strany žalobcu aj k porušeniu § 41 ods. 14 zákona o lesoch tým, že bola ťažba stromov vykonaná v období, keď plán o starostlivosti o lesy nebol schválený a zo strany

príslušného orgánu štátnej správy lesného hospodárstva neboli odsúhlasené hospodárske opatrenia v období od skončenia platnosti tohto plánu do schválenia nového plánu. K týmto záverom došiel aj po preverení konaní o schválení plánu o starostlivosti o lesy, keď zistil, že pre dotknuté lesné pozemky vo vlastníctve a obhospodarovaní žalobcu tvoriace súčasť Lesného celku Neštátne lesy Rimavské Brezovo bol nový plán schválený rozhodnutím správneho orgánu OLÚ v Banskej Bystrici č. A/2013/00224 zo dňa 03.07.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.08.2013. V období od 01.01.2013 do právoplatnosti tohto rozhodnutia správny orgán neodsúhlasil na predmetných lesných pozemkoch realizáciu žiadnych hospodárskych opatrení, to znamená ťažieb dreva. Ďalej rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolacia námietka, že nebola riešená spoluzodpovednosť ostatných spoluvlastníkov predmetných lesných pozemkov, zabezpečenie odborného obhospodarovania prostredníctvom odborného lesného hospodárstva zo strany správneho orgánu, došiel k záveru, že prvostupňový správny orgán pochybil, ale toto pochybenie nemôže mať vplyv na zmenu výšky uloženej pokuty, nakoľko podľa žalovaného je nesporné, že odborné hospodárenie v lesoch prostredníctvom odborného lesného hospodárstva zabezpečené nebolo, a teda k porušeniu § 47 ods. 8 zákona o lesoch preukázateľne došlo. Žalobca je väčšinovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, preto v zmysle § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Podiel zodpovednosti ostatných spoluvlastníkov lesných pozemkov dorieši prvostupňový správny orgán v samostatnom konaní. Žalovaný ďalej posudzujúc výšku uloženej pokuty došiel k záveru, že táto zodpovedá závažnosti porušenia zákonných ustanovení platných na úseku lesného hospodárstva, keďže bola uložená v rámci rozpätia, pričom horná hranica bola 3.319,- Eur. Uviedol, že zoberal do úvahy skutočnosť, že zo strany žalobcu nejde o prvé porušenie zákonných ustanovení platných na úseku lesného hospodárstva, a preto jej uloženie v hornej polovici považoval za sankciu primeranú. Záverom žalovaný konštatoval, že výrok zmenil z dôvodu odstránenia jeho formálnych nedostatkov.

Krajský súd preskúmaval zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v intenciách ustanovení § 63 ods. 2, 5 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 326/2005 Z. z.“ alebo „zákon o lesoch“), v spojení s § 18 ods. 2, s § 23 ods. 1, s § 41 ods. 1, s § 47 ods. 8 uvedeného zákona, a súčasne v intenciách ustanovenia § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, ktorú právnu úpravu citoval, postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd súhlasiac s tvrdením žalobcu, že žalovaný pri zmene prvostupňového rozhodnutia nesprávne do výroku zahrnul aj záhlavie prvostupňového rozhodnutia, a teda nesprávne postupoval, pretože ide o rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, konštatoval, že táto chyba nespôsobila nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia, pretože je z neho úplne jasné, kto rozhodol, o čom bolo rozhodnuté a komu bola uložená povinnosť. Konštatoval, že rozhodnutie o vine a teda o spáchaní priestupku je obsiahnuté v bode I. bod 1, 2, 3, pričom popis konania, ktorým bola skutková podstata spáchaného priestupku naplnená, je uvedený pod poradovým č. 1 až 3. Výrok obsahuje rozhodnutie o sankcii a jej výške a o lehote, v ktorej bol žalobca povinný zaplatiť uloženú peňažnú sankciu. Chyba vo výroku, ktorá nespôsobuje nezrozumiteľnosť tohto výroku, je takou vadou, ktorej odstránenie nemôže mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

Námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že žalovaný sa vyrovnal s jeho odvolacími námietkami len tým, že ich považuje za neopodstatnené, krajský súd tiež považoval za nedôvodnú, pretože nekorešponduje s obsahom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako je uvedené na č. 1. 5 až 7 tohto rozsudku, keďže žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia reagoval na odvolacie námietky uvedením skutočností zistených zo správneho spisu, na základe ktorých boli námietky vyhodnotené ako neopodstatnené a zavádzajúce, respektíve ako účelovú snahu zbaviť sa zodpovednosti za porušenie zákona o lesoch, pričom odvolaciu námietku, ktorou žalobca namietal skutočnosť, že bol za konanie pod bodom 3 postihnutý len on, pričom je len jedným zo spoluvlastníkov a povinnosť uzatvoriť dohodu s odborným lesným hospodárom majú všetci spoluvlastníci, správny orgán vyhodnotil ako opodstatnenú.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že nebolo v konaní preukázané, že sa dopustil priestupku, pretože sa ho

nedopustil, krajský súd konštatoval, z obsahu správneho spisu tak ako je uvedené v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia ako aj druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že v konaní bolo nepochybné preukázané dôkazmi vykonanými v priebehu správneho konania, a to ohliadkou predmetných pozemkov, výsluchom svedkov, ktorí sa zúčastnili výrubu drevín na predmetných pozemkoch, vyjadrením samotného žalobcu, výpisom z katastra nehnuteľností vo vzťahu k parcele, príslušnými mapovými podkladmi, identifikáciou parcely EKN č. XXX na parcelu CKN č. XXX k. ú. O., zápisnicou z ústneho prejednávania priestupku, dohodami o vydaní predmetných nehnuteľností ako lesných pozemkov vrátane protokolu o priebehu hraníc vydávaných nehnuteľností a fyzického odovzdania, ktorý bol podpísaný žalobcom a ktorého súčasťou sú príslušné mapové podklady, bolo preukázané, že žalobca spáchal priestupok konaniami uvedenými vo výroku napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že žalobca v žalobe ani nenamietal, že by niektorý z vykonaných dôkazov bol vyhodnotený nesprávne, resp. že správny orgán pochybil, keď dospel k svojim zisteniam na základe dôkazov v konaní vykonaných. Tvrdenie žalobcu, že sa nemal možnosť vyjadriť k vyjadreniu obce Nižný Skalník podané ako vyjadrenie k odvolaniu žalobcu považoval krajský súd bez právneho významu, pretože toto vyjadrenie obce Nižný Skalník nemalo na zistenie skutkového stavu nijaký vplyv, keďže nejde o rozhodnutie obce, ktorým táto vydáva súhlas na výrub drevín.

K námietke žalobcu o nezákonnosti rozhodnutia, že nepovažuje za správne, ak bola pokuta uložená len jemu ako fyzickej osobe za skutok uvedený pod bodom 3 napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že takto uplatnený dôvod nezákonnosti nie je dôvodný, nakoľko žalobca ani nenamietal, že povinnosti, ktoré sú mu kladené za vinu v bode 3 neporušil. Netvrdil, že konania, ktorým spáchal priestupok podľa bodu 3 sa nedopustil. Skutočnosť, že sa ho dopustili aj ostatní spoluvlastníci nič nemení na tom, že sa ho dopustil žalobca sám.

Za nedôvodnú krajský súd považoval aj žalobnú námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu chýbajúceho odôvodnenia výšky pokuty. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, krajský súd konštatoval, že žalovaný odôvodnil výšku uloženej sankcie tým, že takáto sankcia zodpovedá závažnosti porušenia predpisov na úseku lesného hospodárstva, za ktoré je možné uložiť sankciu až vo výške 3.319,- Eur a tiež tým, že zo strany žalobcu nejde o prvé porušenie zákonných ustanovení platných na úseku lesného hospodárstva. Krajský súd uviedol, že dôvodom teda nebolo to, čo tvrdil žalobca v žalobe, a to že žalobca bol za porušenie predpisov v minulosti postihnutý, ale tým, že ich v minulosti porušil, čo žalobca v žalobe nenamietal. Krajský súd mal za to, že žalovaný uloženie sankcie v rozhodnutí odôvodnil v zmysle predmetného ustanovenia zákona o priestupkoch. K námietke žalobcu, že výška sankcie nezohľadnila jeho vek, a to že je starobným dôchodcom uviedol, že takéto mantinely zákon správne orgánu pri určení výšky sankcie za spáchanie priestupku neustanovuje.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodov nezákonností uvedených v žalobe dospel k záveru, že z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/109/2014-42 z 05.06.2015 zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OÚ-BB-OOP4-2014/019586-003/6CM zo dňa 16.03.2014 (zrejme z 17.06.2014) zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov celého konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2, písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. f/ O.s.p.).

Nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu, uvedenou v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorou zdôvodňoval nedôvodnosť jeho žalobných námietok. Trval na tom, že sa zavineného konania, ktoré by malo preukazovať spáchanie priestupku nedopustil. Popieral, že by skutočne vyrúbal dreviny na predmetných pozemkoch tak, ako je to v napadnutom rozhodnutí uvedené. Namietal, že žiadnym spôsobom nebolo vyhodnotené jeho tvrdenie, že ťažbu vykonali Lesy SR, š.p. OZ Rimavská Sobota ešte v čase, keď mu podľa dohody o vydaní nehnuteľnosti č. 646 pozemky boli vydané a aj po uzatvorení tejto dohody. Bez náležitého odôvodnenia teda zostali zistenia zo správy o výsledku objasňovania nepovoleného odlesnenia z 01.10.2013. Výtýkal prvostupňovému súdu, že sa nevysporiadal ani s jeho tvrdením, ktoré preukazuje, že jeho zavineným konaním nedošlo k vzniku holiny o výmere 1,41 hektára. Bez toho, aby sa súd oboznámil s pravdivosťou jeho tvrdenia na mieste samom a s rozhodnutím Obce Nižný Skálnik, potvrdil rozhodnutie o jeho vine a sankcii. Ďalej žalobca uviedol, že nemožno poprieť, že po ťažbe, ktorú vykonali Lesy ŠP, OZ Rimavská Sobota, nehnuteľnosti v jeho vlastníctve vyčistil a rovnako vykonal ťažbu, podľa predchádzajúceho súhlasu Obce Nižný Skálnik, pričom nevedel o tom, že takýto súhlas ho neoprávňuje k výrubu. Mal za to, že vyjadrenie Obce Nižný Skálnik z 11.07.2011 ho oprávňovalo vykonať výrub stromov na jeho parcelách. Zdôraznil, že tento výrub sa nedotýkal porastov, ktoré mu dohodou č. 646 boli odovzdané. Poukazom na § 63 ods. 2 zákona 362/2005 Z. z. uviedol, že ak nevedel, že vyjadrenie obce ho na výrub stromov neoprávňuje vykonať, nemohol sa z hľadiska subjektívnej stránky dopustiť ani priestupku, lebo nekonal úmyselne. Tiež namietal, že v napadnutom rozhodnutí sa prvostupňový súd ani nevysporiadal s jeho námietkou, že za jedno jeho konanie je postihovaný vo výroku napadnutého rozhodnutia za dva skutky. Tiež uviedol, že ak aj nevie preukázať splnenie povinnosti, pre ktorú mu je ukladaná sankcia podľa bodu 3/ napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na to, že sa skutkov pod bodom 1 a 2/ napadnutého rozhodnutia žalovaného nedopustil, má za to že aj v prípade preukázania, že sa a dopustil výlučne sám zavineného konania pod bodom 3/ napadnutého rozhodnutia, je uložená sankcia vzhľadom na rozsah zákonom prípustnej najvyššej sankcie neprimeraná, z ktorého dôvodu považoval rozhodnutia žalovaného za nepreskúmateľné.

3.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia žalovaný nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní.

4.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. OÚ-BB-OOP4-2014/019586-003/6CM zo dňa 17. júna 2014 a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný s konečnou platnosťou rozhodol o vine a uložení sankcie žalobcovi za porušenie právnych povinností v zmysle § 63 ods. 2, 5 zákona č. 326/2005 Z. z.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 O.s.p.).

Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení zadovážených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom

rozhodnutí správnemu orgánu uložit' povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu považuje za dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnené dávajúce odpovede na všetky relevantné žalobne námietky a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti na zdôraznenie skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné.

Odvolací súd mal preukázané, že zásadné námietky žalobcu, ktorými napáda zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa ako aj rozhodnutia žalovaného správneho orgánu spočívajú v jeho tvrdení, že prvostupňový súd ako aj žalovaný v danej veci nezistili dostatočne skutkový stav, keďže on sa nedopustil úmyselného konania výrubu dreva a pokiaľ aj výrub vykonal tak len na základe povolenia obce, ako aj, že prvostupňový súd na základe skutkových zistení dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom a nedostatočne sa vysporiadal so všetkými jeho žalobnými námietkami. Z uvedených dôvodov odvolací súd zamerl svoju pozornosť, či súd prvého stupňa v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného venoval náležitú pozornosť námietkam, ktorými žalobca v žalobe namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného a či v odôvodnení napadnutého rozsudku sa vysporiadal so zásadnými otázkami žalobcom nastolenými v žalobe.

Najvyšší súd z predloženej spisovéhó materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, mal preukázané, že prvostupňový správny orgán vykonal vonkajšiu obhliadku 08.04.2013 a to na základe oznámenia L. o nepovolenom výrube stromov zo dňa 13.03.2013. Touto obhliadkou zistil, že na lesných pozemkoch v k. ú. O. parc. č. CKN XXX, zaradený v pláne starostlivosti o lesy vyhotovenom pre Lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo ako jednotka priestorového rozdelenia lesa (ďalej len „JPRL“) 6 C, predtým 6 A a v pláne starostlivosti o lesy vyhotovenom pre Lesný celok Neštátne lesy Rimavská Sobota ako JPRL 224 v období jeseň 2012 až apríl 2013 bola vykonaná ťažba stromov bez jej vyznačenia a písomného súhlasu odborného lesného hospodára, pričom v rozpore so zákonom o lesoch a plánom starostlivosti o lesy bol použitý holorubný hospodársky spôsob a vznikla holina o výmere 1,41ha. Prvostupňový správny orgán vykonal objasňovanie priestupku nepovoleného odlesnenia, v rámci ktoré žalobcu vypočul na ústnom pojednávaní dňa 08.11.2013, o výsledku objasňovania vypracoval Správu o výsledku objasňovania zo dňa 01.10.2013. Prvostupňovým správnym rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch za porušenie § 18, ods. 2 zákona o lesoch, § 23 ods. 1 § 41 ods. 14 a § 47 ods. 8 uvedeného zákona a za uvedené porušenie zákona mu uložil sankciu podľa § 65 ods. 5 zákona o lesoch v sume 2.500,- Eur a súčasne ho zaviazal zaplatiť správny poplatok. Na základe odvolania žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie vo výroku zmenil a žalobcu uznal vinným podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch za porušenie § 18, ods. 2 zákona o lesoch, § 23 ods. 1 § 41 ods. 14 a § 47 ods. 8 uvedeného zákona, za čo mu uložil podľa § 63 ods. 5 sankciu vo výške 2.500,- Eur. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vychádzal z rovnakých skutkových zistení ako správny orgán prvého stupňa a dospejúc v zásade k rovnakým právnym záverom prvostupňové rozhodnutie zmenil len z formálnych nedostatkov.

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06).

Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnemu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. PL. ÚS 1/04).

Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

Z citovaného článku 152 ods. 4 ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Mocenské orgány štátu sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Podľa § 63 ods. 2, ods. 5, 7 zákona č. 326/2005 Z. z. priestupku na úseku lesného hospodárstva sa dopustí aj ten, kto neoprávnene používa alebo poškodzuje lesný majetok, neplní iné povinnosti ustanovené týmto zákonom alebo uložené na jeho základe alebo opatrenia orgánov štátnej správy lesného hospodárstva a lesníckej ochrany služby.

Za priestupok podľa odseku 1 písm. m/ až q/ a odseku 2 možno uložiť pokutu do 100.000,- Sk.

Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch. (Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav

veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolačný súd vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že v správnom konaní bolo preukázané, že žalobca spáchal priestupok na úseku lesného hospodárstva, za čo bol v medziach stanovených zákonom o lesoch sankcionovaný. Žalobca svoje tvrdenia uvádzané v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nepodložil žiadnymi dôkazmi, a preto nepreukázané jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Nevylučuje sa pritom, aby súd vykonal aj dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy O.s.p. (pozri § 250i ods. 1 a 2 O.s.p.).

Vychádzajúc z uvedeného a zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že súd prvého stupňa ako aj žalovaný rozhodli v danej veci na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Listinné dôkazy zadovážené prvostupňovým správnym orgánom a to vyjadrenie samotného žalobcu, výpis z katastra nehnuteľností vo vzťahu k parcele, príslušné mapové podklady, identifikácia parcely EKN č. XXX na parcelu CKN č. XXX k. ú. O., zápisnica z ústneho pojednania priestupku, dohody o vydaní predmetných nehnuteľností ako lesných pozemkov vrátane protokolu o priebehu hraníc vydávaných nehnuteľností a fyzického odovzdania, ktorý bol podpísaný žalobcom a ktorého súčasťou sú príslušné mapové podklady, zápisnica o vykonaní ohliadky predmetných pozemkov, zápisnice o výsluchu svedkov, ktorí sa zúčastnili výrubu drevín na predmetných pozemkoch, dostatočne preukazujú, že žalobca svojím konaním sa dopustil protiprávneho konania na úseku lesného hospodárstva, ktorým konaním naplnil skutkovú podstatu v zmysle § 63 ods. 2 zákona o lesoch, za čo mu bola uložená sankcia. Súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, že vo veci nevykonal ohliadku pozemkov na mieste samom, pretože skutkové zistenia vyplývajúce zo zápisnice z ohliadky vykonanej správnym orgánom prvého stupňa dňa 08.04.2013 sú dostatočným dôkazom o výrube drevín a vykonaní ohliadky súdom prvého stupňa by vzhľadom aj k odstupu času neprinieslo nové skutočnosti relevantné pre posúdenie protiprávneho konania žalobcu.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku žalobcu, ktorou namietal, že žiadnym spôsobom nebolo vyhodnotené jeho tvrdenie, že ťažbu vykonal Lesy SR, š.p. OZ Rimavská Sobota ešte v čase, keď mu podľa dohody o vydaní nehnuteľnosti č. 646 pozemky boli vydané a aj po uzatvorení tejto dohody. Listinné dôkazy preukazujú, že predmetné lesné pozemky boli dohodami o vydaní nehnuteľností a ukončení nájomného vzťahu č. 646 zo dňa 05.12.2011 (Lesný celok Neštátne lesy Rimavské Brezovo)

a č. 658 zo dňa 29.05.2012 (Lesný celok Neštátne lesy Rimavská Sobota) vydané povinnou osobou - Lesy SR, š. p., do obhospodarovania vlastníkom týchto pozemkov, ktorým bol aj žalobca, keď z týchto dohôd jednoznačne vyplýva, že boli vydané lesné pozemky, pričom žalobca sa okrem iného zaviazal vykonať všetky hospodárske opatrenia v súlade s platným plánom starostlivosti o lesy a so všeobecne záväznými predpismi o obhospodarovaní lesov, a súčasne tieto pozemky boli žalobcovi fyzicky odovzdané v teréne, čo potvrdil svojim podpisom, že hranice odovzdávaných lesných pozemkov sú jasné a v teréne zreteľne vytýčené.

Taktiež za nedôvodnú odvolací súd považoval argumentáciu žalobcu, že ak nevedel, že vyjadrenie obce ho na výrub stromov neopravňuje vykonať, nemohol sa z hľadiska subjektívnej stránky dopustiť ani priestupku, lebo nekonal úmyselne, tvrdiac, že prevzaté pozemky od Lesov š.p. OZ Rimavská Sobota vyčistil a vykonal ťažbu, podľa predchádzajúceho súhlasu Obce Nižný Skálnik, pričom nevedel o tom, že takýto súhlas ho neopravňuje k výrubu, majúc za to, že vyjadrenie Obce Nižný Skálnik z 11.07.2011 ho oprávňovalo vykonať výrub stromov na jeho parcelách. Žalobca v dohodách o odovzdaní a prevzatí lesných pozemkov sa zaviazal vykonať všetky hospodárske opatrenia v súlade s platným plánom starostlivosti o lesy a so všeobecne záväznými predpismi o obhospodarovaní lesov. Neznalosť právnych predpisov žalobcu nezavahuje jeho právnej zodpovednosti za porušenie povinností uložených mu zákonom o lesoch, a preto ak vykonal žalobca výrub drevín v rozpore so zákonom o lesoch, naplnil aj subjektívnu stránku priestupku v zmysle zákona o lesoch, keď zákonodarca za úmyselné konanie považuje aj také konanie, pri ktorom subjekt nekonal s priamym úmyslom protiprávneho konania, avšak predpokladá, že o protiprávnosti svojho konania mal mať vedomosť (nepriamy úmysel). Zákon o priestupkoch, na ktorý odkazuje zákon o lesoch, nerozlišuje vo svojej právnej úprave priamy a nepriamy úmysel.

Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, keď sa nevysporiadal dostatočne s jeho žalobnými námietkami.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného sa vecou náležite zaoberal, keď zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a potup im predchádzajúci preskúmal v rozsahu žalobných námietok a v odôvodnení napadnutého rozsudku dal na zásadné otázky v žalobe nastolené vyčerpávajúcu odpoveď. Prvostupňový súd správne konštatoval, že správne orgány oboch stupňov vo veci náležite zistili skutkový stav a tento aj správne právne vyhodnotili, a svoje skutkové zistenia a právne závery aj riadne a v dostatočnom rozsahu vo svojich rozhodnutiach odôvodnili. Odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal spáchanie protispoločenského konania a naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 63 ods. 2 zákona o lesoch žalobcom za preukázaný. Odvolací súd taktiež dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov zistený skutkový stav aj náležite právne posúdili, pri aplikácii príslušných ustanovení zákona o lesoch a zákona o priestupkoch, v spojení s právnou úpravou zákona o správnom konaní.

V danej súvislosti poukazuje odvolací súd na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorej jednoznačne vyplýva, že sa nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, teda aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný dala odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak sa však jedná o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. (napr. Ruiz Torija c. Španielsko zo dňa 09.12.1994, Higgins c. Francúzsko z 19. 2.1998). Taktiež Ústavný súd Slovenskej republiky konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia,

ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV.ÚS 115/03, III.ÚS 209/04).

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 s § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní bol neúspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.